

THE NEW YORK TIMES BESTSELLERS

LAURA DEIVA

SARGA
VINIUI!

LAURA DEIVA

SARGĀ
VINUI

LAURA DAVE

THE LAST
THING HE
TOLD ME

LAURA DEIVA

SARGĀ
VINŪ!

KONTINENTS
RĪGA

UDK 821.111(73)-3
De 239

Copyright © 2021 by Laura Dave
All rights reserved, including the right to reproduce this
book or portions thereof in any form whatsoever.
Simons & Schuster and colophon are registered
trademarks of Simons & Shuster, Inc.
Published by arrangement with William Morris
Endeavor Entertainment, LLC

Lauras Deivas romāna "Sargā viņu!"
publicēšanas tiesības pieder
"Apgādam "Kontinents""

No angļu valodas tulkojusi Liene Akmens
Vāka noformējums latviešu valodā "Apgāds "Kontinents""
Vāka foto © JerzyGorecki/pixabay.com

ISBN 978-9934-25-082-8

© Tulkojums latviešu valodā,
mākslinieciskais noformējums,
"Apgāds "Kontinents"", 2023

*Maniem saldākajiem brīnumiem
Džošam un Džeikobam,
kā arī
Rošelai un Endrū Deiviem –
par visu.*

Epigrāfs

*iesim viņš teica
ne pārāk tālu viņa teica
kur ir pārāk tālu viņš teica
tur kur esi tu viņa teica*

AMERIKĀŅU DZEJNIEKS EDVARDS ESTLINS KAMINGSS

Prologs

Ouenam patika ķircināt mani par to, ka es mūžīgi visu pazaudēju un ka es lietu nozaudēšanu esmu pat pārvērtusi par mākslas formu. Saulesbrilles, atslēgas, dūraiņi, beisbola cepurītes, pastmarkas, fotoaparāti, mobilie telefoni, kokakolas pudeles, pildspalvas, kurpju auklas, zeķes, spuldzītes, trauki ledus kubiņu saldēšanai... Un nebija tā, ka viņš maldītos. Man patiešām bija tendence nenolikt mantas savās vietās. Es biju izklaidīga. Mēdzu nemitīgi kaut ko aizmirst.

Kad mēs gājām uz otro satikšanos, es pazaudēju kvīti no stāvlaukuma, kur mēs uz vakariņu laiku bijām atstājuši savus automobiļus. Ouens vēlāk jokojās – labprāt kaitējās par to, kā es uzstāju, ka pati stūrēšu uz mūsu otro randevū. Pat kāzu naktī viņš to atgādināja. Un es pasmejās par to, kā viņš tovakar tincināja mani, uzdot nebeidzamus jautājumus par manu pagātņi – par vīriešiem, ko esmu pametusi, un vīriešiem, kas mani pametuši.

Viņš dēvēja manus bijušos par neizmantoto iespēju puīšiem. Uzsauca tostus par viņiem un teica: – Lai kur jūs būtu, es saku jums paldies, jo izrādījās, ka jūs neesat tie, kas viņai vajadzīgi, un es tagad varu sēdēt viņai iepretī.

– Tu mani tik tikko pazīsti, – es iebildu.

Pasmaidījis Ouens pajautāja: – Lai gan tā nemaz neliekas, vai ne?

Arī te viņš nemaldījās. Mūsu attiecībās jau no paša pirmā acumirkļa valdīja kaut kas satriecošs. Man labpatika domāt, ka tāpēc es kļuvu izklaidīga un pazaudēju stāvlaukuma kvīti.

Automobiļus mēs atstājām Rica–Kārltona viesnīcas daudzstāvu autostāvvietā Sanfrancisko centrā. Un autostāvvietas pārzinis klaigādams nemitīgi atgādināja, cik maz no svara ir mani apgalvojumi, ka es viesnīcā tikai ēdu vakariņas.

Par nozaudēto kvīti vajadzēja samaksāt simt dolārus. – Iespējams, jūs te mašīnu esat jau nedēļām turējusi, – pārzinis attrauca. – Kā lai es zinu, ka jūs nemānāties? Simt dolāri plus nodoklis. Lūk, izlasiet informāciju pie sienas! – Nācās šķirties no vairāk nekā simt dolāriem, lai tiktu mājās.

– Vai esi pārliecināta, ka pazaudēji to kvīti? – Ouens jautāja. Viņš smaidīja, it kā šie būtu izcilākie jaunumi, ko viņš par mani tovakar uzzinājis.

Es nūdien biju pārliecināta, tomēr vienalga pārme-

Sargā viņu!

---

lēju katru sava īrētā Volvo un Ouena smalkā sporta automobiļa, kā arī vienmuļi pelēkās grīdas collu. Kvīts nebija. Nekur nebija.

Nedēļu pēc tam, kad Ouens pazuda, es sapnī redzēju viņu parādāties tai stāvvietā. Mugurā viņam bija tas pats uzvalks, lūpās – tas pats apburošais smaids. Sapnī viņš vilka nost laulības gredzenu. "Paklau, Hanna," viņš teica, "tagad tu esi pazaudējusi arī mani."

Pirmā daļa

Es esmu diezgan neiecietīgs pret zinātniekiem, kas paņem koka gabalu, atrod plānāko vietu un saurbj neskaitāmus caurumus tur, kur to visvieglāk izdarīt.

ALBERTS EINŠTEINS